

17 MEI - DOOR BACA'S VALLEI

De bevelen des Heeren zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des Heeren is zuiver, verlichtende de ogen. Psalm 19:9

Gelijk wij zonder een openbaring van de leer der zaligheid niet zouden weten hoe een zondaar zou kunnen behouden worden, en wij dus door het geloof God niet zouden kunnen verheerlijken, zo zouden wij zonder het voorschrift of de bevelen in Zijn Woord niet weten hoe wij God moeten dienen en zouden wij Hem dus niet kunnen verheerlijken door onze gehoorzaamheid. Merk hierop, gelovig kind van God, Gij verlangt God te verheerlijken in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn, 1 Cor. 6:20. Gij verlangt, hetzij gij eet of drinkt, of wat gij ook doet, alles "ter ere Gods te doen, 1 Cor. 10:31. Er zijn tijden en stonden, dat gij zucht en rouwklaagt over uw onvruchtbaar, onprofijtelijk hart en leven, en dat gij ernstig verlangt te denken, te spreken en te handelen tot Zijn eer en heerlijkheid, Die zo veel voor u gedaan heeft in de voorzienigheid en de genade. Tenminste, wanneer gij zulke verlangens niet hebt, dan zijt gij geen christen en zijt gij op zijn best maar een dorre, wereldse, dode belijder. Wanneer dan en in hoe verre leeft gij tot ere Gods? Alleen dan, en alleen in zo verre uw leven en wandel en handel overeenstemmen met en geleid worden door de bevelen van het Woord. Want let op het verband. Wij kunnen God uitwendig eren door Zijn wil te doen. Wij kunnen deze wil alleen weten met betrekking tot onze gehoorzaamheid daaraan door de bijzondere openbaring, die Hij daarvan gegeven heeft. Waar is die openbaring? In Zijn Woord, en hoofdzakelijk in het gebiedend deel daarvan. Dit doet het zijn „een lamp voor onze voet en een licht op ons pad”. Derhalve roept David uit: „Maak mijn voetstappen vast in Uw Woord”. „Doe mij gaan in het pad Uwer geboden”. „O, dat mijn wegen gericht waren om Uw inzettingen te betrachten!” Gevoelende dat het alleen was door te wandelen in en door het Woord, dat hij Gode kon behagen en tot Zijn eer leven. Wij vinden er duizenden in dit land, die denken, dat zij Gode een dienst doen door plannen en ontwerpen van hun eigen vinding, en die zich verheffen op hun goede werken. Maar wij mogen van al hun plichten en werken wel zeggen wat Augustinus zeide van de oude Romeinse deugden, dat zij waren „splendida peccata” (blinkende zonden), of om de taal van het dertiende artikel van de kerk van Engeland te gebruiken, „werken vóór de rechtvaardigmaking”, want waar zij niet gedaan worden zoals God gewild en bevolen heeft ze te zullen doen, zo twijfelen wij niet of zij hebben de natuur van de zonde.

